

GEBED

*God, Barmhartige Vader,
U hebt uw dienaar bisschop Álvaro
de genade verleend om een voorbeeldige herder
te zijn in dienst van de Kerk
en een trouwe zoon en opvolger van
de heilige Jozefmaria, stichter van het Opus Dei.
Geef dat ook ik trouw beantwoord
aan de eisen van mijn roeping als christen
en dat ik van alle ogenblikken
en omstandigheden van mijn leven
gebruik weet te maken om U te beminnen
en het Koninkrijk van Jezus Christus te dienen.
Geweldig U uw dienaar Álvaro te verheerlijken
en verleen mij op zijn voorspraak
de gunst die ik U vraag... (eigen intentie). Amen.*

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

In overeenstemming met de decreten van paus Urbanus VIII verklaren wij dat dit gebed niet beoogt vooruit te lopen op de uitspraak van het kerkelijk gezag. Het gebed is ook niet bestemd voor gebruik tijdens openbare erediensten.

Dit Informatiebulletin wordt gratis verspreid. Wie aan de verspreiding ervan zou willen bijdragen, kan een gift overmaken op: Postbankrekening 37 40 023 ten name van

Hulpfonds Bureau heiligverklaringen – Opus Dei, Amsterdam.

Wij zijn onze lezers en lezeressen erkentelijk wanneer zij ons namen en adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit Informatiebulletin te ontvangen.

Imprimatur:
Mgr. Javier Echevarría,
prelaat van het Opus Dei

Prelatuur van het Opus Dei –
Bureau voor heiligverklaringen
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info@opusdei.nl

ISSN: 1567-5556

Álvaro del Portillo

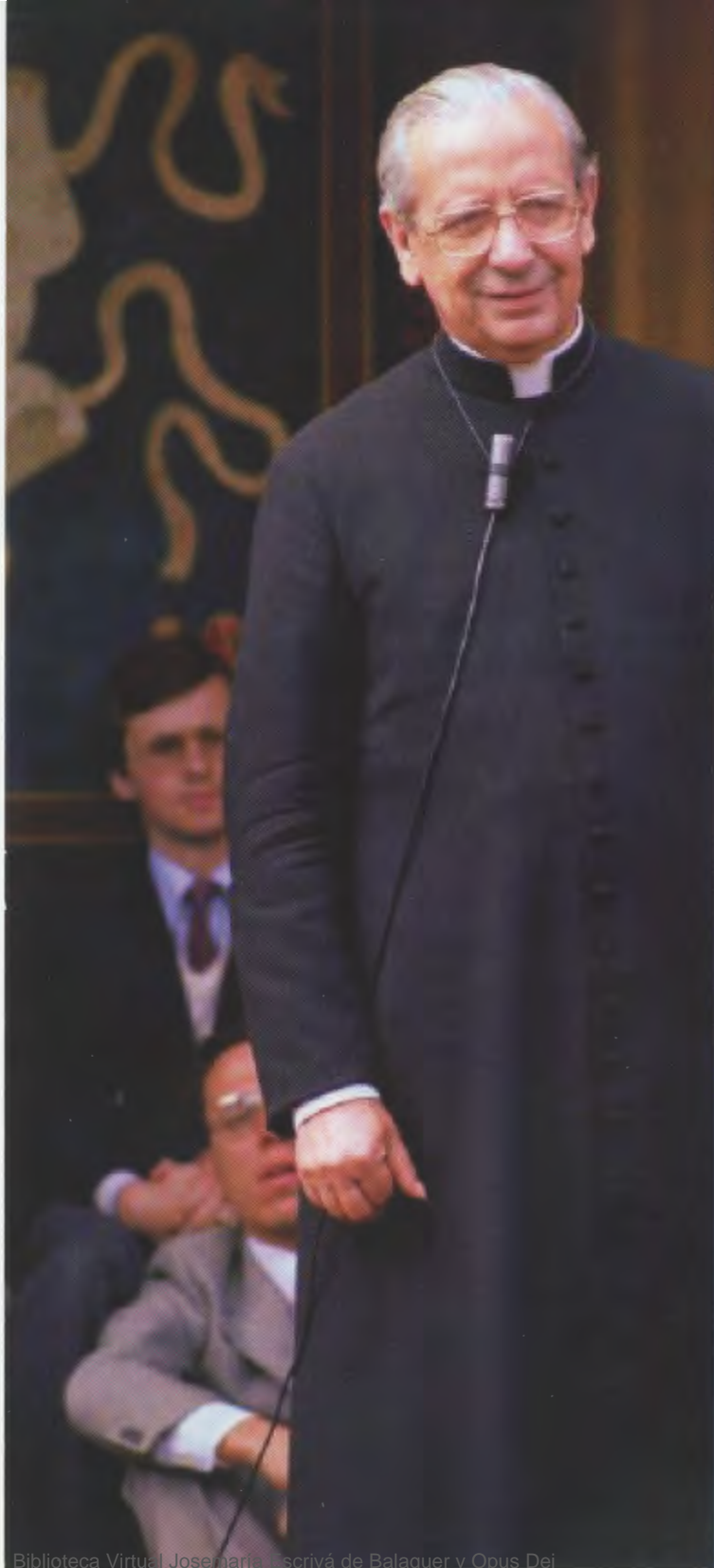
Pelgrimage naar het Heilig Land: herinneringen van een reisgenoot van mgr. Álvaro del Portillo

Opening van zijn heiligverklaringsproces

Gunsten op voorspraak van don Álvaro

Informatiebulletin nr. 1
November 2004

3 VOORWOORD

4 HET PROCES

6 DE REIS

9 BERICHTEN

Mgr. Álvaro del Portillo werd geboren op 11 maart 1914 in Madrid. Hij promoveerde als civiel ingenieur en later promoveerde hij ook in filosofie en letteren (historische richting) en in canoniek recht. In 1935 werd hij lid van het Opus Dei. Op 25 juni 1944 werd hij priester gewijd, en in 1946 verhuisde hij naar Rome als naaste medewerker van de heilige Jozefmaria Escrivá, de stichter van het Opus Dei. Zijn dienst aan de Kerk bleek ook uit de toewijding waarmee hij de taken vervulde die de Heilige Stoel hem toevertrouwde, in het bijzonder door zijn actieve deelname aan het werk van het Tweede Vaticaans Concilie. In 1975 werd hij, na het overlijden van de heilige Jozefmaria, gekozen tot zijn opvolger in het bestuur van het Opus Dei. Op 6 januari 1991 wijdde paus Johannes Paulus II hem bisschop. De pastorale arbeid van de dienaar Gods kenmerkte zich door trouw aan de geest van de stichter en ijver om de apostolische werkzaamheden van de prelatuur uit te breiden, en zodoende de roeping tot heiligheid in het gewone leven te verspreiden. In de vroege morgen van 23 maart 1994, enkele uren na zijn thuiskomst van een pelgrimsreis naar het Heilig Land, riep de Heer zijn goede en trouwe dienaar tot zich. Nog dezelfde dag kwam paus Johannes Paulus II bidden bij zijn stoffelijk overschot. Thans rust het in de crypte van de prelaatskerk van Onze Lieve Vrouw van de Vrede, in Rome.

voorwoord

V OORWOORD

Dit eerste nummer van het Informatiebulletin over de dienaar Gods Álvaro del Portillo verschijnt tien jaar na zijn overlijden. Het valt samen met de eerste zitting van de rechtbanken die de diocesane fase van het onderzoek naar zijn leven en deugden zullen uitvoeren. In deze jaren heeft de faam van heiligheid die hij reeds tijdens zijn leven genoot, zich over de hele wereld verspreid. Duizenden mensen nemen vandaag de dag hun toevlucht tot de voorspraak van don Álvaro, die als een voorbeeldige priester en bisschop de Kerk en de andere mensen in bescheidenheid en eenvoud diende. Ze richten zich tot hem om gunsten van God te verkrijgen. Dit bulletin getuigt van de verbreiding van de privé-devotie tot don Álvaro en van de goddelijke barmhartigheid ten gunste van de mensen. De lezers van dit Informatiebulletin kunnen in het leven en voorbeeld van don Álvaro een hulp voor hun christelijk leven vinden. Ze zullen, in de woorden van de prelaat van het Opus Dei tijdens de openingszitting op 20 maart, "in don Álvaro het vaderlijke gelaat van God die ons toelacht, ontdekken".

HET HEILIGVERKLARINGSPROCES: OPENINGSZITTING VAN DE RECHTBANKEN

Opening van het proces, toespraak van kardinaal Ruini, woorden van de prelaat van het Opus Dei

De Congregatie van de heiligverklaringen heeft voor de eerste fase van het proces – het diocesane onderzoek naar het leven, de deugden en de faam van heiligheid van mgr. Álvaro del Portillo – twee rechtbanken met gelijke bevoegdheden ingesteld: een van het vicariaat van Rome en een van de prelatuur van het Opus Dei.

De openingszitting van de rechtbank van het vicariaat van Rome had plaats op 5 maart jl. in de "Sala della Conciliazione" van het Paleis

van Lateranen. De zitting werd voorgezeten door kardinaal Camilo Ruini, de vicaris van de Paus voor het bisdom Rome.

In zijn toespraak gaf kardinaal Ruini een korte levensschets van mgr. del Portillo, of "don Álvaro", zoals de mensen die over de hele wereld hun toevlucht zoeken tot zijn toespraak, hem noemen. "Zijn grote pastorale ervaring die gerijpt was aan de zijde van de heilige Jozefmaria, zijn bewezen menselijke

kwaliteiten en zijn theologische en juridische deskundigheid maakten hem geschikt voor talrijke taken", zei de kardinaal. Hij benadrukte ook "de lange en uiteenlopende dienst van mgr. del Portillo aan de Heilige Stoel" als consultant van diverse congregaties, als secretaris van de commissie van het Tweede Vaticaans Concilie die het decreet "Presbyterorum ordinis" voorbereidde, en als consultant van andere conciliaire commissies en synodevader.

"De diverse malen dat ik mgr. Álvaro del Portillo heb ontmoet – zo zei kardinaal Ruini – versterkten bij mij de overtuiging dat ik met een voorbeeldig herder te doen had." Hij voegde daaraan toe: "Zijn vastberaden loyaliteit aan de leer van de Kerk, zijn vereniging met de Paus, zijn pastorale bezorgdheid, zijn bescheidenheid en evenwichtigheid, waren uitingen van zijn buitengewoon rijke innerlijk leven." Volgens de kardinaal "maakten de voortdurende dienst die don Álvaro aan de Kerk van Rome verleende en de effectiviteit waarmee hij de pastorale initiatieven van de heilige Vader voor het bisdom Rome ondersteunde, deel uit van de liefde tot de Kerk die hij van de heilige Jozefmaria geleerd had".

In het bijzijn van de kardinaal legden de leden van de rechtbank en de postulator van het proces de eed af.

Enkele dagen later, op 20 maart, was de openingszitting van de rechtbank van de prelatuur van het Opus Dei. Deze had plaats in de "Aula Höffner" van de pauselijke universiteit van het Heilig Kruis in Rome, in aanwezigheid van ongeveer 400 mensen.

De prelaat van het Opus Dei, mgr. Javier Echevarría, zei bij die gelegenheid dat hij kort na zijn overlijden veel getuigenissen heeft ontvangen "die melding maken van het heilige leven van mgr. del Portillo en waarin gevraagd wordt zijn zalig- en heiligverklaringsproces te openen. Onder deze getuigenissen zijn er tweehonderd brieven van bisschoppen (van wie 35 kardinalen) uit 25 landen."

Mgr. Echevarría herinnerde eraan dat don Álvaro bij de opening van het proces van de

- Kardinaal Camilo Ruini zit de openingszitting voor van de rechtbank van het vicariaat van Rome
- De "Aula Höffner" op 20 maart 2004
- Mgr. Javier Echevarría tijdens de openingszitting

heilige Jozefmaria "er nadrukkelijk op wees dat het niet de bedoeling was om menselijke roem te zoeken, maar het heil van de Kerk en van de zielen". De prelaat van het Opus Dei sprak zijn hoop uit dat veel mensen door het proces van mgr. del Portillo "het vaderlijke gelaat van God mogen ontdekken dat ons toelicht, ons aanmoedigt en ons vergeeft". ▲

7 JIJN LAATSTE DAGEN, IN HET HEILIG LAND

Herinneringen van de arts die hem tijdens zijn laatste reis op aarde begeleidde

de reis

• Bij de uitgang van het heiligdom van de Zaligsprekingen

's Middags 14 maart 1994 vertrokken don Álvaro, don Javier Echevarría, don Joaquín Alonso en ik van het vliegveld Ciampino richting Tel Aviv. Don Álvaro maakte deze reis naar het Heilig Land gedreven door zijn grote liefde voor Jezus Christus, maar ook om een pastorale reden: sinds kort hadden enkele leden van het Opus Dei zich in Jeruzalem gevestigd om er apostolische werkzaamheden te beginnen. De reis werd bekostigd door een vriend, als geschenk voor de tachtigste verjaardag van don Álvaro.

Het was voor mij een voorrecht waarvoor ik altijd dankbaar zal blijven, don Álvaro te vergezellen gedurende die dagen: een onherhaalbare erva-

ring in een echte familiesfeer, vol genegenheid en goed humeur.

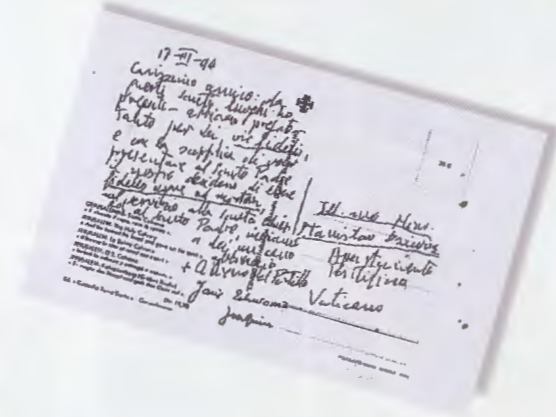
Met de blik gericht op Christus ... en op degenen die vlak bij hem waren

De ambassadeur van Uruguay in Israël, Aníbal Díaz, had zijn auto ter beschikking van don Álvaro gesteld. Op 15 maart reden we met deze auto van Tel Aviv naar Nazaret, via de Berg Karmel. In Haifa herkende een Porto Ricaanse toeriste don Álvaro, en vroeg of haar man een foto van hen beiden mocht maken. Don Álvaro

• Allerbeste vriend:

vanuit deze heilige plaatsen heb ik – hebben wij – veel gebeden voor U, *vir fidelis* (een trouw mens). Met het verzoek om de Heilige Vader ons verlangen aan te bieden om *fideles usque ad mortem* (getrouw tot in de dood) te zijn, ten dienste van de Heilige Kerk en de Heilige Vader, sturen wij U een hartelijke groet

Vertaling van de Italiaanse tekst op een ansichtkaart van don Álvaro aan mgr. Stanislaw Dziwisz, geschreven in het Heilig Land op 17 maart 1994

stemde ermee in. Dergelijke taferelen zouden de volgende dagen vaker voorkomen. In Nazaret droeg don Álvaro 's middags de H. Mis op in de kerk van Maria Boodschap. In de preek sprak hij over het mysterie van de menswording en tevens over het lijden als een geschenk van God: ongetwijfeld dacht hij daarbij aan Aníbal, die samen met zijn vrouw de H. Mis bijwoonde en toentertijd ernstig ziek was.

De volgende ochtend gingen we naar de kerk van het primaat van Petrus; vervolgens naar de berg van de Zaligsprekingen, waar don Álvaro de H. Mis las, en naar Kafarnaüm.

's Middags deden we een half uur gebed aan de oever van het Meer van Genezaret. Don Álvaro, don Javier en don Joaquín namen plaats op een omgevallen boomstam. Don Joaquín las enkele passages voor uit het Evangelie over de aanwe-

zigheid van Jezus Christus daar. Albert Steinworth (een van de priesters van het Opus Dei die in Jeruzalem woonden) en ik gingen zitten op een rots, achter don Álvaro. Ik had duidelijk het gevoel dat dit een belangrijk moment was en maakte enkele video-opnamen zonder de aandacht af te leiden. Vlak bij de oever bevond zich een non en, een eindje verderop, een monnik. Toen we al weggingen, kwamen er vier jongeren van verschillende rassen aan die zachtjes begonnen te bidden. Op de terugweg plukten we bladeren van enkele planten als herinnering. Daags daarna, 17 maart, reden we van Nazaret naar Jeruzalem via de berg Tabor, waar don Álvaro de H. Mis opdroeg. In Jeruzalem bezocht hij, na gebeden te hebben bij het Heilige Graf en op de Calvarieberg, de twee in de stad gevestigde centra van het Opus Dei. Ook de volgende dagen

• Een goede en trouwe dienaar Deze dagen gaat de herinnering aan het Heilig Land voor jullie tevens samen met die aan mgr. Álvaro del Portillo (...). God heeft hem in staat gesteld een pelgrimsreis te volbrengen naar de plaatsen waar Jezus zijn aardse leven heeft doorgebracht. Het zijn dagen van intens gebed geweest, die hem nauw hebben verenigd met Christus en hem hebben voorbereid op de definitieve ontmoeting met de allerheiligste Drie-eenheid. Moge ieder van jullie, met de herinnering aan deze "goede en trouwe dienaar", zijn inzet ten dienste van het Evangelie intensiveren.

Johannes Paulus II aan de deelnemers van het studentencongres UNIV op 29 maart 1994 in Rome

• Paus Johannes Paulus II in gebed voor het stoffelijk overschot van don Álvaro

ging hij verschillende keren daarheen. In beide centra droeg hij een keer de H. Mis op (op 20 en 21 maart). De 18^e las hij de H. Mis in de basiliek van het Heilige Graf, en de 19^e in de basiliek van de Geboorte, in Betlehem. Zaterdag 19 maart was mijn naamdag en don Álvaro feliciteerde me zodra hij me zag bij het ontbijt. Diezelfde dag had er in het hotel Paradise, in Betlehem, een ontmoeting plaats met meer dan honderd mensen: christenen, joden en moslims. Het was een heel hartelijke bijeenkomst. Don Álvaro antwoordde met grote genegenheid en fijngevoeligheid op de hem gestelde vragen. Hij benadrukte dat Arabieren en Joden vreedzaam moeten samenleven. Later die dag bezocht hij de Latijnse patriarch in Jeruzalem, en twee dagen daarna ook de apostolische Delegatie.

In de kerk van het Laatste Avondmaal

Zondag 20 maart gingen we 's morgens naar Betanië en 's middags naar Ain-Karin. Op 22 maart, om 11 uur, concelebreerde don Álvaro in

de Cenakelkerk, samen met don Javier, don Joaquín, Albert Steinworth en Father Lawrence Richardson, een andere priester van het Opus Dei die in Jeruzalem woonde. Het zou zijn laatste Mis op deze pelgrimsreis naar het Heilig Land zijn, maar het was ook – wie had dat ooit kunnen vermoeden? – de laatste Mis van don Álvaro op aarde. Don Javier hield de preek en don Álvaro gaf ons de Communie.

Een paar uur later bevonden we ons al in het vliegtuig op terugreis naar Rome. Gedurende de vlucht filmde ik don Álvaro een poosje met de videocamera. Hij keek glimlachend naar de lens en op een gegeven moment maakte hij een vriendelijk gebaar met de hand, als een groet – of als een afscheid. Tegen acht uur 's avonds bood het jongste bemanningslid ons iets te drinken aan. Don Álvaro en don Javier interesseerden zich voor zijn gezin, zijn werk en zijn hobby's, en legden hem enkele aspecten van de geest van het Opus Dei uit.

Op het vliegveld Ciampino stonden verscheidene gezinnen hem op te wachten met bloemen. Don Álvaro onderhield zich heel hartelijk met allen.

's Nachts

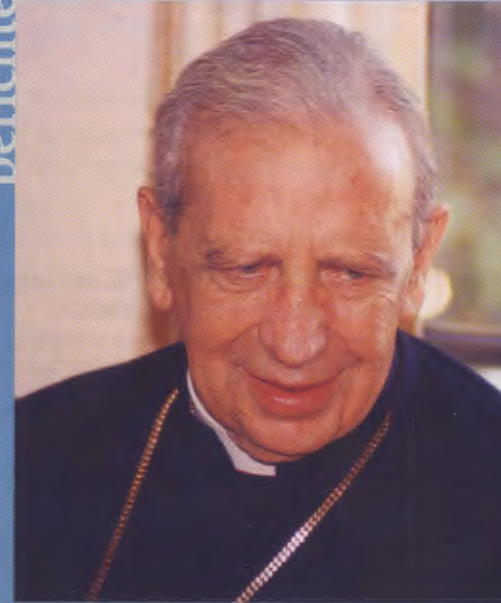
Ik ging spoedig na aankomst slapen en tegen drie uur 's nachts werd ik door don Javier geroepen: don Álvaro was onwel. Toen ik bij hem kwam, had don Álvaro moeite met ademen. Meteen raakte hij bewusteloos. Ik diende hem zuurstof toe. Zijn hart klopte nauwelijks. Ik gaf hem medicamenten en probeerde hem te reanimeren, zonder resultaat. Ik moest don Javier zeggen dat don Álvaro stervende was. Don Javier gaf hem verscheidene malen de absolutie en diende hem de ziekenzalving toe. Tegen vier uur kon ik op de vraag van don Javier of don Álvaro gestorven was, slechts een bevestigend antwoord geven. Ik kuste het beminlijke, levenloze gelaat van don Álvaro, in de zekerheid dat hij me vanuit de hemel toelachte. ▲

José María Araquistain, arts

Voor meer informatie over don Álvaro:
www.opusdei.org

GUNSTEN OP VOORSpraak VAN DON ÁLVARO

berichten

Ik heb gebeden tot don Álvaro

We waren op een werkkamp bij het meer van Kossou. Het was zondag en we hadden besloten met een busje naar het meer te gaan om er te zwemmen. We waren met z'n vijftien, de helft van het totaal aantal deelnemers. Na een half uur kwam ik het water uit en merkte dat ik de sleutels van de auto verloren had. Het was vijf uur 's middags, ons onderkomen was ver weg, en om een kopie van de sleutel te krijgen was het nodig naar Abidjan te gaan, op ruim 250 km afstand. We zochten 45 minuten lang in het water, zonder iets te vinden. Toen vroeg ik hulp aan don Álvaro, hoewel ik hem niet graag "stoort" voor materiële zaken, maar de situatie begon ondraaglijk te worden. Na het gebed voor privé-devotie gebeden te hebben, waagde ik het hem te zeggen: U moet me uit de nood helpen! Twee à drie minuten later

nam Yannick, de jongste van de expeditie, een duik in het water en kwam te voorschijn met de sleutels in de hand en een glimlach op de lippen, zeggend: "Ik heb gebeden tot don Álvaro."

Ajanon, Abidjan (Ivoorkust)

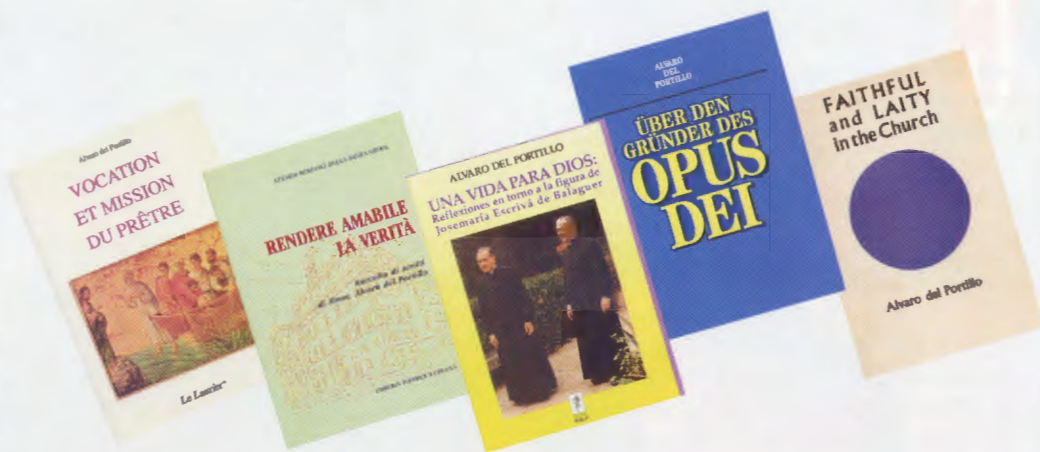
Om de termijnen te kunnen betalen ... en nog veel meer

Als gezin uit Catania zijn we erin geslaagd om voor drie van onze kinderen heel hun studie aan de Universiteit van Rome te bekostigen. Dat leek iets onmogelijks, gezien onze moeilijke financiële situatie. We hebben echter de hulp van don Álvaro gezocht en vaak het gebed van het prentje gebeden. En iedere keer als er moeilijkheden waren, zijn we die te boven gekomen dankzij de tastbare tussenkomst van don Álvaro. Op die manier hebben we alles op de vastgestelde termijnen kunnen betalen. De gunst die ik, moeder van het gezin, gevraagd had, was juist dat we aan alle betalingen zouden kunnen voldoen. Maar ons gezin heeft nog veel meer gunsten verkregen op voorspraak van don Álvaro, zoals de eenheid en saamhorigheid tussen allen: zes personen die altijd te strijden hebben tegen duizenden bekoringen. Om dat alles wil ik de goede God bedanken* omdat Hij ons zo'n voorspreker heeft gegeven.

P.M., San Giovanni La Punta (Italië)

Van Okinawa naar Nagasaki en terug

Ik ben van origine Japanner en had altijd al het verlangen om naar Japan te kunnen gaan. Door een samenloop van omstandigheden kreeg ik een studiebeurs voor een jaar, in een

VOCATION ET MISSION DU PRÊTRE

over diverse aspecten van het priesterschap door Álvaro del Portillo
Uitgeverij Le Laurier

RENDERE AMABILE LA VERITÀ

diverse artikelen door Álvaro del Portillo
Uitgeverij Libreria Editrice Vaticana

UNA VIDA PARA DIOS

bespiegelingen rondom de persoon van Jozefmaria Escrivá door Álvaro del Portillo
Uitgeverij Rialp

ÜBER DEN GRÜNDER DES OPUS DEI

interview met Álvaro del Portillo
Uitgeverij Adamas Verlag

FAITHFUL AND LAITY IN THE CHURCH

door Álvaro del Portillo
Uitgeverij Ecclesia Press

stad waar geen centrum van het Opus Dei was. Gedurende mijn verblijf in Okinawa ging ik elke twee weken naar Nagasaki voor mijn christelijke vorming. Het enige vervoermiddel was het vliegtuig, wat voor mij grote offers met zich meebracht om het noodzakelijke geld te verkrijgen. Op de ergste ogenblikken, als ik moest vertrekken en geen geld had voor het ticket, nam ik mijn toevlucht tot mgr. Álvaro del Portillo (...). Ik wendde me tot hem met aandring, en inderdaad: een of ander familielid kwam me bezoeken met het nodige geld, of ik kreeg een bankafschrift met een ontvangst.

M.K.I., Kyoto (Japan)

De baan

Hoewel ik twee studies had gedaan – economie en bedrijfskunde – kon ik geen baan vinden. Tevergeefs had ik bij verschillende bedrij-

ven gesolliciteerd, cv's gestuurd en gesprekken gevoerd. Ik vertelde een tante hoe het er voor stond. Die gaf me verscheidene prentjes van Álvaro del Portillo en zei: deel ze uit aan anderen en bid het met geloof.

Dat deed ik en, tot mijn grote verbazing ging onmiddellijk mijn mobiele telefoon af. Het was een vriendin die mij zei dat een vriend van haar, die ik niet kende, dringend een betrouwbare controller nodig had. Ik nam contact op, had een gesprek met hem, en een week later was ik aan de slag. Op het ogenblik ben ik heel tevreden met mijn werk. Ik wil echt getuigen van de gunst die ik ontvangen heb. Aan iedereen die ik ken vertel ik wat me overkomen is. Ik blijf het prentje bidden en dank God heel veel omdat Hij me deze gunst bewezen heeft, namelijk om eerlijk te kunnen werken.

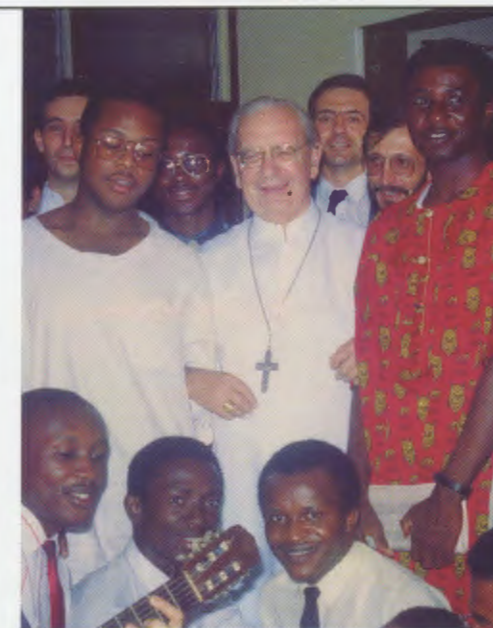
L.G.P., Maracaibo (Venezuela)

initiatieven

Overall ter wereld is, door de impuls van don Álvaro del Portillo, een groot aantal educatieve en sociale initiatieven tot stand gekomen.

Deze projecten hebben tevens de bedoeling om de mensen dichterbij God te brengen door middel van de geest van het Opus Dei.

Op de foto zien we hem samen met een aantal van zijn geestelijke kinderen in Ugwuoma Study Centre, een universitair centrum in Enugu (Nigeria), tijdens een catechetische reis door Afrika in 1989.

Drie jaar migraine

Sinds november 1998 begon ik last te krijgen van aanvallen van migraine, iets wat ik nooit eerder had gehad. Het eerste jaar gebeurde dat zo'n 4 à 5 keer per maand.

Daarna verergerde het tot zo'n 10 keer per maand. Daardoor werd ik voor een deel van mijn werk arbeidsongeschikt verklaard.

In september 2001 begon de migraine nog frequenter te worden; in november had ik om de dag migraine en begon ook de procedure voor een algehele arbeidsongeschiktheidsverklaring. Ik werkte intussen vanaf november helemaal niet meer. In overleg met de bedrijfsarts was besloten voorlopig te stoppen, omdat ook de twee uur per week die ik werkte, me onmogelijk was.

Bij elke migraineaanval nam ik een medicijn dat de migraine verlichtte maar me verder heel slecht deed voelen.

Ten einde raad begon ik in november een novene tot God, met het prentje van don Álvaro. In de eerste twee novenen kreeg ik geen genezing van mijzelf, maar wel de "geestelijke" genezing van twee vriendinnen, iets wat mij troostte en sterkte. De dag na de afloop van de derde novene, 12 december, O.L.Vrouw van Guadalupe, bleek de laatste hevige migraineaanval te zijn geweest. Ik dank deze wonderbare en plotselinge genezing na 3 jaar, aan de voorspraak van don Álvaro del Portillo.

Nu ik geen migraine meer heb, is mijn leven weer zoals vroeger: ik kan weer werken, reizen, lezen, musiceren etc. Don Álvaro heeft geholpen mij een zwaar kruis van de schouders te nemen. Ik ben God en hem zeer dankbaar.

M.S., Utrecht